

Αθεϊστικοί παραλογισμοί:

Η "επιστημονικότητα" τής θρησκείας

Κάποιοι αθεϊστές, αναζητώντας μια αξιόπιστη πηγή για να οικοδομήσουν τη γνώση τους, αποδέχονται την επιστήμη ως ένα αντικειμενικό σύστημα γνώσεως, απόλυτα τεκμηριωμένο. Όμως αυτό το κάνουν με τέτοιον τρόπο, που τελικά η επιστήμη γίνεται στη φαντασία τους ένα υποκατάστατο θρησκείας. Και προσπαθούν να στηρίξουν τον αθεϊσμό τους με βάση την επιστήμη, κάτι βέβαια που ποτέ δεν μπορεί να γίνει. Γιατί η επιστήμη, μπορεί να αποδείξει μόνο την πραγματικότητα. Ενώ ο αθεϊσμός είναι μια φανταστική ιδεολογία, που δεν διαφέρει από οποιαδήποτε άλλη θρησκεία.

Τα παρακάτω επιχειρήματα από μια πραγματική συζήτηση σε ένα φόρουμ, μεταξύ αθεϊστή και Χριστιανού, δίνουν μια πρώτη ιδέα για το θέμα που ανοίγεται...

Ο αθεϊστής ξεκινάει τη συζήτηση με τα παρακάτω λόγια (με μαύρο χρώμα):

Αθεϊστής:

Πριν αποφασίσουμε για το τι είναι Επιστήμη και τι όχι, καλό είναι να γνωρίζουμε τι σημαίνει η λέξη στην οποία αναφερόμαστε. Η επιστήμη παράγεται από το ρήμα επίσταμαι, που σημαίνει έχω καλή γνώση κάποιου αντικειμένου. Με αυτό το σκεπτικό, επιστήμονας είναι ο φυσικός διότι γνωρίζει καλά τους νόμους της φύσης, επιστήμονας είναι ο βιολόγος διότι γνωρίζει καλά τον τρόπο που λειτουργούν τα έμβια όντα, επιστήμονας είναι ο οικονομολόγος διότι γνωρίζει καλά το πώς συμπεριφέρονται οι αγορές, οι καταναλωτές κλπ. Τώρα πιθανώς να ρωτήσετε: είναι επιστήμονας ο ταξιτζής διότι γνωρίζει καλά πώς να ελίσσεται στους δρόμους της μεγαλούπολης; Η απάντηση νομίζω πως είναι ναι, ο ταξιτζής είναι ένας μικρός επιστήμονας και αυτός, αφού γνωρίζει καλά το αντικείμενό του. Τώρα το αν επιστήμονες κοινώς θεωρούνται οι φυσικοί και οι βιολόγοι και όχι οι ταξιτζήδες και οι αρτοποιοί, οφείλεται στη βαρύτερη σημασία που έχουν οι μεν για την ανθρωπότητα από ότι οι δε.

Επιστήμονες λοιπόν είναι οι ταξιτζήδες και οι αρτοποιοί. Και τώρα πάμε στο θέμα μας: οι θρησκευολόγοι είναι επιστήμονες; Βεβαίως, οι θρησκευολόγοι είναι επιστήμονες, διότι γνωρίζουν καλά τα χαρακτηριστικά του Ινδουισμού, του Χριστιανισμού και των άλλων θρησκειών του κόσμου. Όλοι οι παραπάνω επιστήμονες έχουν κάτι κοινό: γνωρίζουν καλά κάποιο αντικείμενο και κάθε φορά αυτό το αντικείμενο είναι αποδεκτό πεδίο μελέτης από το σύνολο των ορθώς σκεπτόμενων ανθρώπων του κόσμου μας ως υπαρκτό και αληθινό.

Το γιατί δεν θεωρώ τον αστρολόγο και το θεολόγο (που διαφέρει πολύ από το θρησκευολόγο) επιστήμονες, νομίζω είναι φανερό. Και οι δύο μελετούν κάτι που ποτέ δεν αποδείχθηκε ότι ισχύει, έχοντας την ψευδαίσθηση ότι μελετούν κάτι το αληθινό. Αν όμως ο βιολόγος μελετά τη συμπεριφορά των οργανισμών (που κανένας δεν αμφιβάλλει ότι υπάρχουν), ο φυσικός μελετά του νόμους της φύσης (που κανένας δεν αμφιβάλλει ότι υπάρχουν), ο θρησκευολόγος μελετά την πίστη ορισμένων ανθρώπων (που κανένας δεν αμφιβάλλει ότι υπάρχει) και ο αρτοποιός μελετά τη ζύμωση του ψωμιού (που κανένας δεν αμφιβάλλει ότι υπάρχει), τότε ο αστρολόγος και ο θεολόγος τι ακριβώς μελετούν; Σας βεβαιώνω ότι μελετούν θέματα που πάρα μα πάρα πολλοί άνθρωποι αμφιβάλλουν ότι υπάρχουν. Για παράδειγμα, μπορεί κάποτε όλοι να συμφωνήσουμε ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ιστορικό πρόσωπο, δύσκολα όμως θα συμφωνήσουμε ότι έκανε θαύματα ή ότι αναστήθηκε. Ακόμα μπορεί πολλοί να πιστεύουν ότι το Άγιο Φως στην Ιερουσαλήμ ανάβει μόνο του, πάντα όμως θα υπάρχει και κάποιος που πιστεύει ότι το ανάβει αναπτήρας. Επομένως, το τι έχει θέση και τι όχι μεταξύ των επιστημών, είναι νομίζω φανερό: θέση έχει ό,τι σχετίζεται με την αναζήτηση της αλήθειας και ό,τι ενδιαφέρει αυτούς που ενδιαφέρονται για την αναζήτηση της αλήθειας και θέση δεν έχει οτιδήποτε έρχεται σε αντίθεση με την αναζήτηση της αλήθειας, βάσει των εμπειριών και των αισθήσεών μας.

Στα παραπάνω, ο Χριστιανός απάντησε (με μπλε) ως εξής:

Απάντηση Χριστιανού:

Ας σχολιάσω λίγο τα όσα έγραψες φίλε μου για τη σχέση θρησκείας και επιστήμης. Και αρχικά να πω, ότι συμφωνώ με όσα έγραψες για τη σχέση αυτή, όσον αφορά όμως τον τρόπο που αντιλαμβάνεσαι εσύ ο ίδιος τον όρο: «θρησκεία». Γιατί η όλη σου ανάλυση, στηρίζεται σε κάποια προσωπική σου κατανόηση, η οποία όμως δεν είναι πάντα σωστή. Και εξηγούμαι, σχολιάζοντας το μήνυμά σου: Θα συμφωνήσω απόλυτα μαζί σου σχετικά με την έννοια της λέξης: επιστήμη, τόσο ετοιμολογικά, όσο και κατά τον τρόπο που χρησιμοποιείται πλέον ως τεχνικός όρος. Δεκτά και όσα λες, εκτός από το εξής: «Τώρα το αν επιστήμονες κοινώς θεωρούνται οι φυσικοί και οι βιολόγοι και όχι οι ταξιτζήδες και οι αρτοποιοί, οφείλεται στη βαρύτερη σημασία που έχουν οι μεν για την ανθρωπότητα από ότι οι δε». Εδώ θα σε διορθώσω λίγο. Γιατί οι αρτοποιοί, έχουν εμφανώς σημαντικότερο ρόλο στην ανθρωπότητα από τους αστροφυσικούς για παράδειγμα. Γιατί χωρίς αστροφυσικούς ζεις. Χωρίς ψωμί όμως, ουδέποτε έζησε η ανθρωπότητα εδώ και πολλές χιλιετίες. Άρα δεν είναι θέμα χρησιμότητας. Η διαφορά έγκειται στο ότι η λέξη έχει γίνει πλέον ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΟΣ, που σημαίνει τους συγκεκριμένους τομείς για τους οποίους έχει επικρατήσει να χρησιμοποιείται. Επίσης όταν γράφεις: «κάθε φορά αυτό το αντικείμενο είναι αποδεκτό πεδίο μελέτης από το σύνολο των ορθώς σκεπτόμενων ανθρώπων του κόσμου μας ως υπαρκτό και αληθινό», **δεν νομίζεις ότι το ποιος θεωρείται «ορθώς σκεπτόμενος» είναι εντελώς υποκειμενικό;** Όχι μόνο επειδή υπάρχουν πολλές υποκειμενικές γνώμες για το ποιος σκέπτεται ορθά, αλλά και επειδή ΚΑΝΕΙΣ ΜΑΣ δεν σκέπτεται ορθά σε ΟΛΟΥΣ τους τομείς του βίου. Υπάρχουν διάφορα είδη νοημοσύνης, που κάνουν την ανθρώπινη σκέψη κάτι πολύ περίπλοκο για να αποφανθεί κάποιος τι σημαίνει: «ορθή σκέψη». Είναι προβληματική επίσης η διατύπωσή σου, και για τον λόγο ότι ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ, κάτι όμως που θα το αναλύσω πιο κάτω. Γράφεις: «Το γιατί δε θεωρώ τον αστρολόγο και το θεολόγο (που διαφέρει πολύ από το θρησκευολόγο) επιστήμονες, νομίζω είναι φανερό. Και οι δύο μελετούν κάτι που ποτέ δεν αποδείχθηκε ότι ισχύει, έχοντας την ψευδαίσθηση u972 ότι μελετούν κάτι το αληθινό».

Σχολιάζω: Το ότι ένας θεολόγος έχει «ψευδαίσθηση», είναι μια υποκειμενική δική σου θέση, που όμως δεν μπορείς να την αποδείξεις. Στηρίζεται στη βεβαιότητά σου ότι το αντικείμενο έρευνας του θεολόγου είναι ανύπαρκτο. Όμως **αυτό δεν μπορεί να αποδειχθεί με κανέναν επιστημονικό τρόπο.** Αντιθέτως, το ότι ο αστρολόγος είναι αντιεπιστημονικός, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΧΘΕΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, και κακώς τους βάζεις μαζί στο ίδιο τσουβάλι. Όμως δεν έχεις εντελώς άδικο. Εξαρτάται ΠΩΣ ΘΑ ΟΡΙΣΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟ.

Κατ' αρχήν, αν ως θεολόγο ορίσεις αυτόν που μελετάει τις θρησκείες, ή που διδάσκει κάποια θρησκεία, ο διαχωρισμός που κάνεις είναι πάλι προβληματικός, γιατί αυτός που διδάσκει μια θρησκεία την ξέρει καλά, και επειδή όλοι «οι έχοντες ορθή σκέψη» θα συμφωνήσουν για το τι πιστεύει μια θρησκεία, θα πρέπει να γίνει αποδεκτός ως επιστήμονας όπως και ο θρησκευολόγος !!! Πάλι δηλαδή με το δικό σου ορισμό, ο θεολόγος θα πρέπει να θεωρηθεί επιστήμονας, εκτός αν θεωρήσουμε ότι δεν είναι επιστήμονας ούτε ο θρησκευολόγος. Αλλού πρέπει λοιπόν να επικεντρώσεις τη διαφορά, και όχι στο τι γνωρίζει κάποιος καλά, ούτε στο αν γίνονται αποδεκτές οι θέσεις τους από τον κόσμο. Αυτό όμως θα το πούμε πιο κάτω. Τη λέξη «θεολόγος», διαφορετικά όμως την αντιλαμβάνονται διάφοροι. Για παράδειγμα, στην Ορθόδοξη Εκκλησία, η λέξη «θεολόγος», χρησιμοποιείται για τους «καθηγητές θρησκευτικών» ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΑ. Η λέξη «θεολόγος», αποδίδεται από την Ορθόδοξη Εκκλησία, (επίσημα), μόνο σε 3 ανθρώπους, και όχι επί τη βάση γνώσεως, αλλά επί τη βάσει ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ. Δηλαδή η λέξη: «θεολογία», για την Ορθοδοξία είναι ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ «επιστήμη». Θεολόγος μπορεί να ονομασθεί μόνο όποιος έχει ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΘΕΟΥ, δηλαδή έχει δει τον Θεό και μπορεί να μιλήσει γι' αυτόν. Διαφορετικά δεν είναι θεολόγος. Άρα για έναν Ορθόδοξο, η λέξη: «θεολόγος» δεν μπορεί ποτέ να έχει υποκειμενική έννοια, αλλά πάντοτε μόνο ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ. Πάλι δηλαδή η λέξη: «θεολόγος» ξεφεύγει από τα πλαίσια που της δίνεις, και που της δίνουν ακόμα και η πλειονότητα των θρησκειών. Αν λοιπόν χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «θεολόγος» με την έννοια που τη χρησιμοποιείς, ΘΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΩ ΜΑΖΙ ΣΟΥ ότι πρόκειται για υποκειμενική «επιστήμη» (άρα μη επιστήμη).

Το να πεις βέβαια ότι **«δεν υπάρχει πραγματικό αντικείμενο»** ώστε να έχουν οι θεολόγοι αντικειμενική άποψη του Θεού, είναι μια δική σου υποκειμενική άποψη, την οποία η επιστήμη δεν μπορεί να αποδείξει, άρα θεωρείται αντιεπιστημονικό το να προσκολλάται κάποιος σε αυτή την άποψη χωρίς να μπορεί να την αποδείξει. Με άλλα λόγια, όπως Ο ΘΕΪΣΜΟΣ (το να πιστεύει κάποιος σε Θεό) είναι θρησκεία (με τη συνήθη χρήση του όρου), με τον ίδιο τρόπο, **Ο ΑΘΕΪΣΜΟΣ είναι επίσης μια θρησκεία, εφόσον είναι μια αναπόδεικτη πίστη.** Και από εκεί ξεκινάει πλήθος άλλων δεδομένων που στηρίζονται σε ΑΞΙΩΜΑΤΑ και όχι σε αποδείξεις.

Τι άραγε καθορίζει την πραγματικότητα; Το αν η κοινή γνώμη αμφιβάλλει ή όχι όπως γράφεις; Είναι δηλαδή η πραγματικότητα κάτι που εξαρτάται από το αν είναι γενικά αποδεκτή ή όχι; Δεν είναι η πραγματικότητα ανεξάρτητη από το τι πιστεύει η κοινή γνώμη; (Για να μη σχολιάσω ότι και αυτό αμφισβητείται ακόμα). Το ότι κάποτε η κοινή γνώμη πίστευε ότι η γη είναι επίπεδη, σήμαινε ότι ήταν πραγματικότητα; Άρα το κριτήριο αυτό είναι επίσης υποκειμενικό. Και το ότι σήμερα το 30 % του πληθυσμού των ΗΠΑ θεωρεί την Εξέλιξη λάθος, σημαίνει ότι επειδή αμφισβητείται, είναι αντιεπιστημονική; Δεν είναι κριτήριο η κοινή γνώμη. Τουλάχιστον δεν είναι ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ. Αν το τι θα ονομάσουμε επιστήμη κρίνεται από αυτά που γράφεις, τότε αποτελεί ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ κριτήριο, που απλώς έχει επικρατήσει να ονομάζονται έτσι κάποιοι τομείς, χωρίς όμως να είναι απόλυτο.

Πέραν αυτού, και ο θεολόγος (με τη δική σου έννοια ως καθηγητής θεολογίας) επίσης, μελετά την πίστη συγκεκριμένης θρησκείας, που κανείς δεν αμφισβητεί ότι υπάρχει ως πίστη συγκεκριμένης θρησκείας. Πάλι εντάσσεται λοιπόν στα πλαίσια της επιστήμης κατά το δικό σου ορισμό. Ας δούμε όμως κάτι διαφορετικό: Η ψυχολογία είναι επιστήμη; Ναι ή όχι; Δεν θεωρείται και ονομάζεται επιστήμη; Το ίδιο και η Ψυχιατρική. Κι όμως, όπως θα ξέρεις, και οι δύο αυτές επιστήμες, ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΝΤΟΝΑ, και μάλιστα επιστήμονες των δύο αυτών επιστημών, έχουν μεταξύ τους διαμετρικά αντίθετες θεωρίες και μεθόδους. Γιατί άραγε θεωρούνται αυτοί οι τομείς επιστήμες;

Επίσης, ΟΛΟΙ ΣΧΕΔΟΝ ΟΙ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΟΙ, μας μιλούν για το Φοινικικό αλφάβητο. Όμως ένα μεγάλο μέρος της Ελληνικής κοινής γνώμης, δεν συμφωνεί μαζί τους, γιατί θέλει η Ελληνική να είναι η αρχαιότερη γλώσσα. Και σε ρωτάω. Δεν είναι επιστήμη η Γλωσσολογία; Το ότι μεγάλο μέρος της Ελληνικής κοινής γνώμης διαφωνεί, σημαίνει ότι πρέπει να πάψουμε να τους θεωρούμε επιστήμονες; Τα περί επιστημών λοιπόν, είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΑ. Και απλώς ο όρος: επιστήμη είναι αυθαίρετος και χρησιμοποιείται ως τεχνικός όρος κατά συνήθεια, για συγκεκριμένους τομείς. Παρ' όλα αυτά, θα συμφωνήσω μαζί σου ότι στο θέμα «θρησκεία», υπάρχει κάποιο έντονο πρόβλημα. Και είναι το εξής, και έχει σχέση με την ορολογία: Η έννοια «θρησκεία», γίνεται αντιληπτή ως ένα ΑΥΘΑΙΡΕΤΟ «δογματικό πακέτο» που επιλέγει κάποιος μεταξύ πολλών, και που στερείται αποδείξεων. Με μια τέτοια έννοια, βεβαίως και εγώ θα συμφωνήσω ότι δεν είναι επιστημονική.

Όμως... **Εξαρτάται τι εννοεί κάποιος όταν μιλάει για θρησκεία, και ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΜΙΛΑΕΙ.** Για παράδειγμα, η Ορθόδοξη πίστη, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ με τη συνήθη χρήση του όρου. Είναι ΜΕΘΟΔΟΣ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ, και υπ' αυτή την έννοια εντάσσεται όχι στα θρησκευόμενα, αλλά στις ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ. Όπως οι επιστήμες, έχει συγκεκριμένες ψυχοθεραπευτικές μεθόδους, και ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ. Το ότι οι περισσότεροι δεν γνωρίζουν τις μεθόδους αυτές, ούτε έχουν γνωρίσει ΘΕΡΑΠΕΥΜΕΝΟΥΣ των μεθόδων αυτών, ώστε να δουν την αποτελεσματικότητά τους, (επειδή δεν ασχολήθηκαν ποτέ να ερευνήσουν), δεν σημαίνει ότι οι μέθοδοι αυτές είναι εσφαλμένες, ή ότι δεν υπάρχουν θεραπευμένοι! Το να ζητάει κάποιος να δει με τα ίδια του τα μάτια τον Θεό για να πιστέψει, είναι μια αντιφατική τακτική, όταν ο ίδιος άνθρωπος πιστεύει στα πορίσματα των ερευνητών της Φυσικής, ΧΩΡΙΣ ΠΟΤΕ ΝΑ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑΣΤΕΙ ΣΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΧΥΝΤΩΝ, ώστε να έχει ίδια πείρα. Αν δηλαδή η φυσική παρουσία του είναι αναγκαίος παράγων πίστης για την ύπαρξη του Θεού, θα πρέπει ο ίδιος για να είναι συνεπής με τον εαυτό του, να μην αποδέχεται καμία επιστήμη, αν ο ίδιος δεν αναλύσει άμεσα τα πορίσματά της, ώστε να έχει ιδίαν πείρα. Και αν εμπιστεύεται τη μαρτυρία των επιστημόνων, είναι επίσης ασυνεπής, όταν δεν εμπιστεύεται τις μαρτυρίες όσων έχουν ιδίαν πείρα στα θέματα

της θεολογίας. Έχω προσωπική εμπειρία τέτοιων ανθρώπων θεραπευμένων με την Ορθόδοξη ψυχοθεραπεία, όπως και εκατομμύρια άνθρωποι σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, και με βάση την ιστορικό – δικαστική επιστημονική μέθοδο αποδείξεων, οι μαρτυρίες εκατομμυρίων αυτοπτών μαρτύρων, είναι επαρκής απόδειξη. Θα ήταν αντιεπιστημονικό να θεωρήσει κάποιος τόσες μαρτυρίες ανεπαρκείς. Αυτό θα αποτελούσε ΘΡΗΣΚΕΙΑ άρνησης των γεγονότων. Δεν θα επεκταθώ σε αυτό το θέμα, όποιος ενδιαφέρεται για τη φύση της Ορθόδοξης ψυχοθεραπείας, μπορεί να διαβάσει το βιβλίο που βρίσκεται στην εξής διεύθυνση:

http://www.romanity.org/htm/rom.e.02.i_thriskeia_einai_neurobiologiki_astheneia.01.htm

Γράφεις για τους θεολόγους: «Σας βεβαιώνω ότι μελετούν θέματα που πάρα μα πάρα πολλοί άνθρωποι αμφισβάζουν ότι υπάρχουν». Σχολιάζω όμως, ότι πάρα πολλοί άνθρωποι αμφισβάζουν για την αποτελεσματικότητα της ψυχιατρικής, της ψυχοθεραπείας και της ψυχολογίας, ακόμα και οι ίδιοι οι επιστήμονες των κλάδων αυτών. Και είναι άραγε η αμφισβόλια ποσοστών της κοινής γνώμης κριτήριο πραγματικότητας; Με ποια επιστημονική μέθοδο αποδεικνύεται αυτό;

Όσον αφορά αυτά που γράφεις για το Άγιο Φως, άραγε έχεις πάει εσύ ποτέ να δεις τι συμβαίνει στην Ιερουσαλήμ με το Άγιο Φως; Γιατί αν δεις να ανάβει αυτόματα η λαμπάδα σου, και να βάζεις το χέρι σου στη φωτιά και να μην καίγεσαι, μάλλον θα έχεις άλλη γνώμη. Δεν μετράει εδώ η γνώμη ΟΣΩΝ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΑΥΤΗ, αλλά Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΣΩΝ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ. Μιλάμε δηλαδή για μια γνήσια επιστημονική μέθοδο απόδειξης, την ιστορικό-δικαστική μέθοδο. Μάζεψε τις μαρτυρίες όσων πήγαν, και τότε θα δεις πόσοι από αυτούς αμφισβητούν το γεγονός του Αγίου Φωτός. Το να αμφισβητεί κάποιος χωρίς ίδια εμπειρία, δεν έχει νόημα, ούτε επιστημονικό είναι. Είναι θρησκευτικό φαινόμενο μια τέτοια αμφισβήτηση. Πέραν αυτού, πάντα θα υπάρχει κάποιος που θα αμφισβητεί την οποιαδήποτε επιστήμη. Είμαι σε θέση να σου υποδείξω συγκεκριμένο βραβευμένο φυσικό, που αμφισβητεί ΟΛΕΣ τις ισχύουσες θεωρίες της Φυσικής. Τι σημαίνει λοιπόν αυτό; Ότι δεν είναι η Φυσική επιστήμη αλλά θρησκεία;

Επίσης, πέραν από όλα αυτά, με ποιο κριτήριο αφήνεις έξω από τους «αναζητητές της αλήθειας» όσους θρησκεύουν; Μήπως έχεις αποδείξεις για τις αθεϊστικές θέσεις; Δεν νομίζω. Άρα, στην αναζήτηση της αλήθειας, δεν υπάρχει αντικειμενικό κριτήριο, αλλά κάθε αναζητητής της, είναι ευπρόσδεκτος να την ερευνήσει από όποια πλευρά θέλει και νομίζει ότι είναι ορθολογικότερο ή έστω ορθότερο.

Αν η αναζήτηση της αληθείας γίνεται με βάση «τις εμπειρίες και αισθήσεις μας» όπως γράφεις, τότε πρέπει να θεωρήσουμε ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ της φυσικής περί επιπλέον διαστάσεων στο σύμπαν, ως ΘΡΗΣΚΕΙΑ, γιατί οι διαστάσεις αυτές, κατά κοινή πεποίθηση των επιστημόνων, είναι ΞΕΝΕΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣ, και μόνο μέσα από την αρμονία μαθηματικών τύπων μπορούν να γίνουν ΠΙΘΑΝΕΣ (και όχι αποδεδειγμένες). Άρα, πρέπει να θεωρήσουμε ότι η Φυσική έχει γίνει πλέον θρησκεία, και όσοι ασχολούνται με τις νέες αυτές θεωρίες, δεν είναι επιστήμονες αλλά αποτελούν ένα είδος θρησκείας;

Βεβαίως ο αθεϊστής φίλος μας δεν μπόρεσε να δώσει απάντηση σε όλα αυτά, αλλά μετέφερε τη συζήτηση στο θέμα των εμπειριών, και των αποδείξεων της επιστήμης. Όμως επειδή αυτό είναι ένα ανεξάρτητο και αυτοτελές θέμα, θα δημοσιεύσουμε τη συνέχεια της συζήτησης στο επόμενο αρχείο περί αθεϊσμού, με θέμα: Αποδείξεις και εμπειρίες.